

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.221/2021/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Halmos Péter Miklós ügyvéd (cím) által képviselt felperes neve (cím) felperesnek – a Lantos Ügyvédi Iroda (cím, eljáró ügyvéd: dr. Lantos Bálint Béla) által képviselt alperes neve (cím) alperes ellen közgyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében az Egri Törvényszék 27.P.20.223/2020/30. sorszámú ítélete ellen az alperes által 31. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 200 000 (kettőszázezer) forint perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

[1] A 'alperes neve' alapításától kezdve 2020. február 29-ig a civil szervezet elnöke a felperes volt.

[2] A vadásztársaság alapszabálya 13. pontja rendelkezik a tagsági viszony megszűnésének eseteiről. A 3. alpont szerint a tagsági viszony megszűnik a tag kizárásával.

Az alapszabály 15. pontja részletezi a kizárási eljárás szabályait.

A létesítő okirat 17. pontja a fegyelmi eljárás címet viseli. E szerint fegyelmi vétséget követ el az a vadász, aki

c) a vadásztársaság gazdálkodásával kapcsolatos súlyos fokú visszaélést követ el (vad eltulajdonítása, sikkasztás),

d) a vadásztársaság alapszabályának, házi szabályzatának előírásait vagy a vadásztársaság taggyűlésének és intéző bizottságának határozatait nem tartja meg,

e) a választással elnyert megbízatásával, tisztségével visszaél, jogait rosszhiszeműen gyakorolja.

[3] A létesítő okirat szerint a fegyelmi eljárást írásban, a vadásztársaság elnöke rendeli el. A fegyelmi eljárást a tag bevonásával a fegyelmi bizottság folytatja le. A fegyelmi bizottság az eljárásairól szóló tájékoztatást és a megállapításait a soron következő közgyűlés elé köteles terjeszteni.

[4] Az alapszabály értelmében a kiszabható fegyelmi büntetések egyike az f) pont szerinti kizárás. A kizárásról a közgyűlés dönt, a közgyűlés döntése ellen fellebbezésnek helye nincs.

[5] A fegyelmi vétségeket, a fegyelmi büntetéseket, valamint a fegyelmi eljárás lefolytatásának további részletes szabályait a fegyelmi szabályzat tartalmazza.

A fegyelmi szabályzat 3. §-a sorolja fel a)–g) pontokban a fegyelmi vétségeket. A c), d), e) pontokban nevesített fegyelmi vétségek szó szerint egyeznek az alapszabály 17. pont c), d), e) pontjában írtakkal.

[6] A fegyelmi szabályzat 4. §-a sorolja fel a fegyelmi büntetéseket, az f) pont értelmében kiszabható fegyelmi büntetés a kizárás.

[7] A 12. § (1) bekezdése kimondja, hogy fegyelmi eljárást bárki kezdeményezheti, elrendelni azonban csak megalapozott gyanú alapján lehet. A (2) bekezdés első mondata úgy szól, hogy a fegyelmi eljárást a vadásztársaság elnöke rendeli el. Az elrendelő határozatban meg kell jelölni azokat a tényeket és körülményeket, amelyek a fegyelmi vétség elkövetésének megalapozott gyanúját alátámasztják.

[8] A fegyelmi szabályzat 16. § (1) bekezdése kimondja, hogy a fegyelmi ügy tárgyalásán az eljárás alá vont személy elé kell tární a fegyelmi eljárás alapjául szolgáló tényeket és körülményeket és módot kell adni arra, hogy észrevételeit, védekezését szóban vagy írásban előterjeszthesse.

[9] 2020. július 29-én a fegyelmi bizottság ülést tartott, s azon megállapította, hogy 2020. július 21. napjával 'szakértő neve' igazságügyi szakértő szakvéleményt készített a vadásztársaság számviteli rendjével kapcsolatban. A szakvélemény összegzésében írtakra figyelemmel a fegyelmi bizottság véleménye szerint fegyelmi eljárást kell elrendelni 'felperes neve' volt elnökkel szemben elnöki kötelezettségei jogszabályba ütköző módon történt megsértése, valamint a vadásztársaságot ért hátrány miatt.

[10] Ugyanezen a napon a vadásztársaság elnöke határozatot hozott a felperessel szembeni fegyelmi eljárás elrendeléséről, majd augusztus 3. napján kelt határozatával ismételten rendelkezett arról, a fegyelmi eljárást elrendelő határozat indokolásában a szakértői vélemény alapján hat pontban részletezte, hogy álláspontja szerint miért indokolt a fegyelmi eljárás elrendelése a felperessel szemben.

A fegyelmi eljárás elrendeléséről a fegyelmi bizottság elnöke augusztus 3-i keltezéssel értesítette a felperest.

[11] 2020. augusztus 7-én kelt levelében a felperes közölte, hogy az értesítést megkapta, azonban a fegyelmi eljárást elrendelő határozatot nem.

Augusztus 11-én a fegyelmi bizottság elnöke értesítette a felperest, hogy 2020. augusztus 29-én tartanak tárgyalást az ellene elrendelt fegyelmi ügyben és megküldte a címzettnek a fegyelmi eljárást elrendelő határozatot és a szakértői véleményt.

[12] Az augusztus 29-i fegyelmi tárgyaláson a felperest tagtársa képviselte. A tárgyaláson jelenlévő felperes akként nyilatkozott, hogy semmilyen fegyelemsértést nem követett el, s kifogásolta, hogy a szakértői vélemény mellékletét nem kapta meg, így a szakvéleményre nyilatkozatot tenni nem tud. A fegyelmi bizottság a következő fegyelmi tárgyalás időpontjául szeptember 26. napját tűzte ki.

Az új tárgyalást megelőzően a fegyelmi bizottság elküldte a felperes részére a szakértői vélemény mellékletét is.

[13] A szeptember 26-i fegyelmi bizottsági ülésen a fegyelmi bizottság tagjain, a felperesen, képviselőjén, valamint a már az augusztus 29-i ülésen is jelen lévő, az alperes képviselőjét e perben ellátó ügyvéden kívül jelen volt a szakértői véleményt készítő 'szakértő neve' is. Hozzá a fegyelmi bizottság elnöke az ülésen kérdéseket intézett, amelyekre választ kapott. A felperes és képviselője az ülésen akként nyilatkozott, hogy kéri a fegyelmi bizottságot, hogy „mondja meg, hogy a fegyelmi eljárás alá vont személy az alapszabály mely pontját sértette meg cselekedeteivel, tárja elé a következtetéseket, ezeket ugyanis nem nevesítették. Nem vezették le az ok-okozati összefüggést és a fegyelmi eljárást elrendelő határozatba foglalt hat pont lényegében nem volt megtárgyalva a fegyelmi bizottság ülésén. Kérték 8 nap határidő engedélyezését a szakvéleményre teendő észrevételek előterjesztése érdekében.”

E kérést a fegyelmi bizottság elutasította és a tag kizárására irányuló javaslatát a közgyűlés elé terjesztette.

[14] A vadásztársaság 2020. október 17-én tartott közgyűlést, amelyen 5. napirendi pontként tárgyalta a felperes fegyelmi ügyét. A fegyelmi bizottság előterjesztését követően a felperes felolvasta a védekezését tartalmazó írásos anyagot, azt be is csatolta, s mellékelte hozzá „megközelítőleg 215 oldal terjedelmű” iratot. A közgyűlés ezt követően a 26/2020. (X.17.) számú határozatával kimondta, hogy a felperes cselekményével megszegte az alapszabály 17. pont c), d), e) alpontjaiban írt tagi kötelezettségét, illetve a fegyelmi szabályzat 3. § (1) bekezdés c), d), e) pontjaiban írt szabályokat, amely miatt a fegyelmi szabályzat 4. § (1) bekezdés f) pontja alapján kizárás fegyelmi büntetést szabott ki vele szemben. A fegyelmi határozatot írásba foglalták és azt a felperesnek megküldték. A határozat indokolása az alábbiakat tartalmazza:

„1. A vadászház felújítása során, a felújítást végző 'gazdasági társaság' képviselője nem tartotta be az ÁFA törvénynek a számlák kiállítására vonatkozó szigorú előírását, a vadásztársaság akkori elnöke a hibás számlákat nem adta vissza kijavításra. »[...] Nincs olyan határozat sem, ami konkrétan tartalmazza a felújításra benyújtott árajánlatokat, a kiválasztott árajánlat szerint jóváhagyott összeget és a kiválasztott kivitelező megnevezését. A vadásztársaság ezzel megsértette a Ptk. és az Alapszabály előírásait.

2. Sok esetben anyagként könyvelték le azokat az számlákat, amik a beruházáshoz kapcsolhatók. Ezek összértéke mind a Számviteli törvény, mind a vadásztársaság számviteli politikája szerint lényeges hibának minősülnek. [...] A vadásztársaság hatályos alapszabálya szerint tehát az 1 075 289 Ft jelentő összegű hibának számít mind a számviteli törvény, mind a vadásztársaság alapszabálya szerint.

3. Anyagként kerültek lekönyvelésre a beszerzett tárgyi eszközök, így nem kerültek be a leltárba, nem biztosított a vagyonvédelem. [...] Pld. A vizsgált évekre vonatkozóan a mérleg alátámasztása nem történt meg leltárral. Külön kiemelandó, hogy nem készült leltár sem a készletekről (takarmányok, kis értékű tárgyi eszközök, szerszámok stb.), sem a készpénz-készletről, ezzel megsértették a számviteli törvény 15. § (3) bekezdésében rögzített valódiság elvét, amelynek alkalmazását a vadásztársaság számviteli politikája is előírja. [...] A szakértő véleménye szerint ezek az eszközök több mint egy évig használhatók, ezért ezeket kis értékű tárgyi eszközként kellett volna nyilvántartásba és leltárba venni, mert csak így biztosítható a vadásztársaság vagyonának védelme.

4. Több esetben került sor a pénzkezelési szabályok megsértésére, az előírásoknak nem megfelelő, hiányos bizonylatok alapján készpénz kifizetése. nem történt meg a készpénz leltározása év végén.[...] A vadásztársaságot konkrétan a pénzkezelési szabályok megsértése miatt anyagi kár érte, mert az Agrárminisztérium Vadgazdálkodási Főosztálya a VgTF/...../1/2018. iktatószámú, 2018. november 30-i keltezésű fizetési felszólításban jogosulatlan felhasználás miatt összesen 1 674 509 Ft támogatás visszafizetésére kötelezte. Ez az összeg a vadásztársaság számláján 2017.11.24-én jóváírt, a költségek ellentételezésére kapott támogatás – 2 950 000 Ft – 56,8%-a. A kifizetési bizonylattal nem igazolt vadföld művelés költsége – bruttó 1 174 750 Ft – az 529. Egyéb szolgáltatás főkönyvi számlán szolgáltatás költségeként, a betonítók költsége – bruttó 781 050 Ft – a 124. Egyéb építmények főkönyvi számlán tárgyi eszközként került elszámolásra a vadásztársaság 2018. évi könyvelésében.

5. Nem történt meg a vadásztársaság tárgyi eszközeinek, készleteinek leltározása mennyiségi felvétellel december 31-i állapotnak megfelelően, ezzel nem valósult meg sem a vagyonvédelem, sem a mérleg alátámasztása leltárral. [...]

6. A könyvelő tevékenységének az ellenőrzése nem volt megfelelő, ezért a vadásztársaságnak a már beadott bevallásokat önrevízióval kell módosítani. [...] A bevallott iparűzési adónemben 2 411 200 iparűzési adónemben 160 823 Ft indokolatlan többlet kifizetés történt. A felújítási költség 2017-2018. évi értéke 7 829 599 Ft, az ÁFA összege 2 113 992 Ft. Ezt az

összeget a 2018. decemberi bevallásban (2018. éves) kellett volna feltüntetni, amely nem történt meg. Ennek alapján 2 113 992 Ft általános forgalmidó fizetése van a Vadásztársaságnak.

Az alapszabály III. fejezet 25. pontja szerint a vadásztársaság ügyvezetése, képviselte, mint vezető tisztségviselőnek az ügyvezető, elnök, azaz Ön feladata volt.

[15] A felperes határidőben előterjesztett keresetében kérte a vele szemben hozott fegyelmi határozat hatályon kívül helyezését és az alperes költségben való marasztalását. Arra hivatkozott, hogy a fegyelmi határozat jogszabály- és alapszabálysértő is egyben. Álláspontja szerint már a július 29-i fegyelmi bizottsági ülés összehívása is szabálytalan volt, az ülésről készült jegyzőkönyv pedig nem hiteles, ebből következően szabálytalanul került sor a fegyelmi eljárás elrendelésére. Kifogásolta, hogy a fegyelmi eljárást elrendelő értesítés mellékleteként nem kapta meg a szakértői véleményt, azt csak utóbb pótolta, ám akkor is a mellékletek nélkül bocsátották rendelkezésére.

Sérelmezte, hogy a fegyelmi bizottság mindkét ülésén jelen volt az alperes jogi képviselője. Állította, hogy a fegyelmi bizottság ülésén előadott védekezését a bizottság nem értékelte, nem vette figyelembe, automatikusan a szakértői véleményre hagyatkozott.

[16] Megsértette a bizottság a tisztességes eljáráshoz fűződő jogait is akkor, amikor nem engedélyezte, hogy a szakértő meghallgatásakor előterjesztett indítványának megfelelően 8 napon belül írásban tehessen fel kérdéseket a szakértőnek, a szakértő jelenlétéről ugyanis előzetesen nem kapott értesítést, így nem volt felkészülési lehetősége.

[17] Állította, hogy a fegyelmi bizottság nem nevesítette, hogy konkrétan milyen magatartásokkal követett el fegyelmi vétséget a fegyelmi eljárás alapjául szolgáló tényeket és körülményeket nem tárta elé.

A közgyűlésen előterjesztett védekezését a határozathozatal során nem értékelték, nem vették figyelembe, bizonyítékait figyelemre sem méltatták, automatikusan döntöttek a kizárásáról.

[18] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes költségben való marasztalását kérte. Azzal védekezett, hogy a felperessel szemben lefolytatott fegyelmi eljárás szabályszerű volt, a felperes terhére rótt fegyelmi vétségek elkövetését a szakértői vélemény megállapításai alátámasztották, a szakvélemény konkrét tényeket is tartalmazott. Azzal szemben a felperes érdemi védekezést nem terjesztett elő, a 8 napos határidő engedélyezése iránti kérelme csak az eljárás elhúzódsát eredményezte volna, hiszen a szakvélemény és melléklete időben az eljárás alá vont rendelkezésére állt, lehetősége lett volna a fegyelmi bizottság előtt a szakértőhöz kérdéseket intézni, a szakvéleményre érdemi észrevételeket tenni. Nem vitatta, hogy a fegyelmi eljárás kezdetén apróbb szabálysértések történtek, azonban azokat időben korrigálták.

[19] Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperes 26/2020. (X.17.) számú közgyűlési határozatát hatályon kívül helyezte, s kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 536 000 forint perköltséget. A határozata indokolásában felhívta a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:35. §-át, 3:36. § (1) bekezdését és a 3:70. § (1) bekezdését, valamint (2) bekezdését. Idézte az alapszabály és a fegyelmi szabályzat vonatkozó pontjait.

[20] A felperes eljárási kifogásaival kapcsolatban rámutatott, hogy azt, hogy a fegyelmi bizottság július 29-i ülése milyen okból volt szabálytalanul összehívva, a felperes nem jelölte meg, így ezt érdemben a bíróság nem tudta vizsgálni. Megállapította, hogy a fegyelmi tárgyalásról szóló értesítéshez valóban nem mellékelte a bizottság a fegyelmi eljárást elrendelő határozatot, illetve a szakértői véleményt, utóbb azonban e hiányosságot pótolta, miként a szakértői vélemény mellékletét is időben megküldte az eljárás alá vont részére. Tényként rögzítette, hogy a fegyelmi bizottság két ülésén is jelen volt az alperes jogi képviselője, ám ez sem az alapszabály, sem más jogszabály rendelkezés előírásait nem

sértette. A fegyelmi határozat érdemi részét illetően kifejtette, hogy a vadásztársaság a fegyelmi eljárás alapjául olyan magatartásokat jelölt meg, melyek a pénzügyi, számviteli szabályozás körébe tartoznak, ám az e körben releváns jogszabályok alkalmazása, betartása alapvetően a közjogi jogviszonyokban valósul meg, annak alanya pedig maga a vadásztársaság és nem annak egyes tagjai, azaz e szabályok betartására a vadásztársaság köteles, ilyen irányú mulasztás jogkövetkezményeit is neki kell viselnie. A vadásztársaság egyes tagjaival szembeni fegyelmi eljárás lefolytatásának, fegyelmi büntetés kiszabásának akkor van helye adó- és számviteli szabályok megsértése miatt, ha a tag terhére konkrét magatartásban megnyilvánuló szabálysértés állapítható meg. Az adott esetben azonban az alperes a fegyelmi eljárás során lényegében csak a szakvélemény egyes részeit másolta ki és illesztette be a határozatába, anélkül, hogy a felperesi kifogásokat, védekezést értékelte volna. A felperes pedig az eljárás során kérte konkrét számlák bemutatását, illetve védekezett azzal, hogy a terhére rótt mulasztásokért a civil szervezet létesítő okirata értelmében nem ő, hanem más tisztségviselő tartozik felelősséggel.

Megjegyezte még, hogy az Áfa törvény, Számviteli törvény vagy a Polgári törvénykönyv megsértésére való utalás konkrét jogszabályhely megjelölése hiányában egyébként sem alkalmas arra, hogy az alapján az eljárás alá vont tag vagy maga a bíróság megállapíthassa, hogy a tag terhére rótt magatartás milyen konkrét jogsértést valósít meg.

[21] A fegyelmi határozat 1. pontjában írt magatartás kapcsán megállapította, hogy a fegyelmi szervek nem tárták a felperes elé a kérdéses számlát, s nem nevesítették, hogy mi az a súlyos fokú jogsértés, mely felelősségre vonását megalapozhatná. Nem jelölték meg a vonatkozó bizonyítékokat sem, így a felperes védekezését sem tudta előterjeszteni tényadatok hiányában. A határozat 2. és 3. pontjában írt vétség sem róható a felperes terhére, hiszen az alperes pénzügyi szabályzata rögzíti, hogy a társaság könyveit külső könyvelő vezeti, s a határozat ennek ellenére nem tartalmazza, hogy mi okból tartotta az alperes a felperes felelősségét megállapíthatónak.

A fegyelmi határozat 4. pontjában írt fegyelmi vétség kapcsán ugyancsak azt hangsúlyozta, hogy a vadásztársaság szabályzatai értelmében a nyilvántartások vezetése a könyvelő feladata, így az azzal kapcsolatos esetleges mulasztások tekintetében a felperes felelőssége nem állapítható meg.

A fegyelmi határozat 5. és 6. pontjában írt fegyelmi vétségek elkövetése esetén pedig az alapszabály 38. pontja értelmében a gazdasági felelős tartozik felelősséggel, s nem a vadásztársaság elnöke.

[22] A fegyelmi határozat indokolásában írt tényállások kapcsán hangsúlyozta, hogy az alperes megsértette a fegyelmi szabályzat 16. § (1) bekezdésében foglaltakat, mert a fegyelmi eljárás alapjául szolgáló tényeket, körülményeket a fegyelmi eljárás során nem tárta fel teljeskörűen, s nem biztosította ebből következően a felperes részére sem a védekezés jogát, holott az ügyben két tárgyalást is tartott. Megalapozottnak találta a felperes arra való hivatkozását, hogy tulajdonképpen a szakértői véleményben írtak átmásolására került sor a fegyelmi eljárást elrendelő határozatban és magában a fegyelmi határozatban is, anélkül, hogy a szakértői megállapításokhoz az egyes konkrét felperesi magatartások meghatározása, s ezzel összefüggésben az alapszabályban rögzített fegyelmi vétség megvalósítása valós tartalmat öltött volna. A fegyelmi vétségek tényszerű megjelölésének hiánya következtében az alperes csak korlátozottan biztosította a felperes számára a védekezés jogát, az általa előadottakat pedig a döntéshozatala során nem vette figyelembe, azokra nem is reagált, így a felperes tisztességes eljáráshoz fűződő jogai is sérelmet szenvedtek.

[23] E jogsértések a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezését alapozták meg, ezért a fegyelmi határozatot a bíróság a Ptk. 3:36. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül

helyezte és a pervesztes alperest kötelezte a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a felperes képviselőjének munkadíjából és a felperes által lerótt illetékből álló perköltség megfizetésére.

[24] Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen kérte az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan indítványozta a határozat hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását új eljárásra és új határozat hozatalára.

Kérte a felperes költségben való marasztalását.

Nem vitatta, hogy az eljárás kezdeti szakaszában voltak adminisztratív hibák, azonban azokat orvosolták, s a hibák a felperes tisztességes eljáráshoz fűződő jogait nem sértették. Vitatta, hogy a fegyelmi bizottság augusztus 29-i ülésének összehívása szabálytalan lett volna. Előadta ugyanakkor, hogy e tekintetben a bíróság meghallgathatta volna a fegyelmi bizottság tagjait, ám erre amiatt nem került sor, mert az ügyben a törvényszék nem tartott tárgyalást, s határozatát tárgyaláson kívül hozta meg. A tárgyalás mellőzését egyébként is több szempontból sérelmezte. Elismerte, hogy a fegyelmi eljárást elrendelő határozatot, illetve a szakértői véleményt csak később küldték meg a felperesnek, de mégis időben sor került ezekre, miként a szakértői vélemény mellékletének elküldésére is. Álláspontja szerint nem sértette a felperes jogait, hogy a határozat 1. pontjában írt számlát nem adták ki részére, mert e tekintetben ő maga volt a számlakibocsátó és a befogadó is egyszemélyben, így azt ismernie kellett. Nem mutatták meg részére a bizonylatokat sem, ami tény, azonban a szakértői vélemény mellékleteiből azokat megismerhette. A 8 napos határidő engedélyezése iránti kérelem megalapozatlan volt, hiszen lett volna elég ideje felkészülni a felperesnek a szakvéleményre teendő észrevételek, illetve a szakértőhöz intézendő kérdések tekintetében. Vitatta, hogy az adó-, számviteli jogszabályok, pénzügyi szabályozás körében a vadásztársaság tartozna felelősséggel az esetleges szabálysértésért, mert megítélése szerint az alapszabály 25.6. pontja a vadásztársaság képviseletével kapcsolatban akként rendelkezik, hogy a vadásztársaságot a bíróság, más hatóságok és hivatalos szervek előtt, valamint más szervezetekkel és harmadik személyekkel szemben az ügyvezető elnök képviseli önálló aláírási és képviseleti joggal, s képviseleti jogának terjedelme általános, gyakorlási módja önálló, melyre tekintettel a felperes felelőssége e körben is megállapítható, mert a létesítő okirat 17. pont c) pontja értelmében fegyelmi vétséget valósít meg, aki a vadásztársaság gazdálkodásával kapcsolatos súlyos fokú visszaélést követ el. Rámutatott, hogy az a tény, hogy az elsőfokú bíróság nem tartott tárgyalást az ügyben, nem tette lehetővé a védekezése pontosítását, a tényállás megmagyarázását. Kétségtelen, hogy a bizonyítási kötelezettség őt terhelte, s ennek eleget is tett, azonban a felperes érdemleges védekezést nem terjesztett elő. Utalt arra, hogy a szakértő valóban nem foglalhat állást a felelősség kérdésében, azt azonban megállapíthatja, hogy milyen jogszabálysértés történt egy-egy általa feltárt esemény kapcsán. A szakvélemény melléklete pedig, mint bizonyíték, rámutatott arra, hogy a felperes mit tett, illetve mit nem tett és ennek a jogszabályi hátterét is megadta. Ennek alapján megítélése szerint a fegyelmi bizottságnak nem az volt a feladata, hogy egyenként citálja elő az egyes bizonylatokat. Azzal, hogy a szakértői véleményt és mellékletét a felperesnek átadta, tudomására hozta a kifogásolt magatartásokat. A felperesnek kellő idő állt rendelkezésére, hogy észrevételeit előterjessze a szakvéleménnyel kapcsolatban, de nem élt e jogával, a 8 napos határidő engedélyezése indokolatlan lett volna.

A felelősségrevonás szempontjából releváns tények a szakértői véleményben és mellékletében szerepeltek, azokkal szemben kellett volna védekeznie a felperesnek, azt azonban nem tette meg.

Az elsőfokú ítélet tévesen tartalmazza, hogy nem vette figyelembe a felperes védekezését, hiszen azt az eljárás alá vont a közgyűlésen felolvasta a jegyzőkönyv tanúsága szerint.

[25] A felperes ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes költségben való marasztalását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bírósági eljárás során nem történt eljárási szabálysértés. Mindkét félnek lehetősége volt álláspontja kifejtésére, a perfelvételi szakasz lezárása nem járt sérelemmel egyikőjük részére sem, így az ítélet hatályon kívül helyezése indokolatlan. Megismételte az elsőfokú eljárás során előadott álláspontját, mely szerint a támadott határozatot hozó közgyűlésen a határozathozatal előtt előadott védekezésével nem foglalkoztak. A fegyelmi bizottság július 29-i ülése szabálytalan volt, azt követően pedig a tisztességes eljáráshoz fűződő jogai sérelmet szenvedtek, így az eljárás végén hozott döntés is jogszabálysértőnek tekintendő. Kiemelte a szabálysértések közül, hogy nem tájékoztatták arról, hogy a szeptemberi fegyelmi bizottsági ülésen a szakértő jelen lesz, így indokolt lett volna 8 nap határidő engedélyezése a szakvéleményre teendő észrevételei, szakértőhöz intézendő kérdései megfogalmazása végett. Annak ellenére, hogy kérte, hogy az alperes tárja elé álláspontját, jelölje meg bizonyítékait, ezt nem tette meg. A vadásztársaság elnöke (ügyvezető igazgatója) felelősségével kapcsolatban osztotta a bíróság álláspontját és hangsúlyozta, hogy az alapszabály is a tisztségviselők közötti feladatmegosztásról ír. Hangsúlyozta, hogy nem közölték vele a kifogásolt tényeket, így nem volt módja mivel szemben védekezni. A közgyűlés pedig nem foglalkozott az általa előadott érvekkel.

[26] Az ítéltábla elsődlegesen az alperes másodlagos fellebbezési kérelmével kapcsolatban foglalt állást, mert amennyiben az ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítvány alaposnak bizonyul, nem kerülhetett volna sor a törvényszék ítéletének érdemi felülbírálatára. Az ítéltábla azonban azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság nem követett el semmilyen lényeges eljárási szabálysértést, ami a határozata hatályon kívül helyezését indokoltta tette volna.

[27] Az alperes a fellebbezésében tulajdonképpen azt sérelmezte, hogy a törvényszék az ügyben nem tartott tárgyalást, így nem került sor tanúk meghallgatására, melyek hiányában a döntés nem megalapozott.

[28] Az ítéltábla azonban a rendelkezésére álló iratok alapján azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság 2021. március 22-ére az ügyben perfelvételi tárgyalást tűzött ki. Azt azonban 23. sorszámú végzésében hivatalból elhalasztotta a veszélyhelyzet során érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedések újbóli bevezetéséről szóló 112/2021. (III.6.) Kormányrendelet (R.) 21. §-a értelmében. Ugyanebben a végzésében figyelmeztette a feleket a perfelvétel lezárására, s felhívta őket, hogy perfelvételi nyilatkozataikat terjesszék elő. A felhívásnak megfelelően mindkét fél írásban előterjesztette perfelvételi nyilatkozatát, amelyet a törvényszék az ellenérdekű feleknek megküldött.

A 28. sorszámú végzésében a perfelvétel lezárásáról rendelkezett, s az érdemi tárgyalási szakra tért át, az R. 22. § (2) bekezdése alapján, majd a 29. sorszámú végzésében figyelmeztette őket a tárgyalás berekesztésére, lehetővé téve, hogy esetleges további nyilatkozataikat előterjesszék. E lehetőséggel azonban egyik fél sem élt, így a törvényszék az ügyben ítéletet hozott az R. 26. § (1)-(2) bekezdése alapján.

Eljárása ekként megfelelt a jogszabályi előírásoknak, lényeges eljárási szabálysértés nem történt, ezért az ítélet hatályon kívül helyezése nem volt indokolt.

Erre tekintettel az ítéltábla az ügy érdemében hozott határozatot.

[29] A fellebbezést e tekintetben is alaptalannak találta.

[30] Miként az elsőfokú bíróság is hangsúlyozta, az ítéltábla is kiemeli, hogy a vadásztársaság önkormányzattal rendelkező autonóm közösség, amely maga határozza meg működésének szabályait és a szabályok megsértésének következményeit. Bírósági úton történő beavatkozásra csak akkor van lehetőség, ha a szervezet tevékenysége kifejezett

jogszabályi rendelkezésbe ütközik. Az egységes bírói gyakorlat szerint törvénysértésként értékelendő az is, ha a keresettel támadott határozat a szervezet alapszabályát vagy valamely belső szabályzatát lényegesen sérti.

[31] A 'alperes neve' alapszabálya – a Ptk.-nak megfelelően – különbséget tesz a kizárási eljárás (alapszabály 15. pont) és a fegyelmi eljárás (alapszabály 17. pont) között, bár mindkét eljárás végén lehetősége van a közgyűlésnek a tag tagsági viszonya kizárással történő megszüntetésére. Ám míg az előbbit bármely tag vagy egyesületi szerv kezdeményezheti a fegyelmi bizottság előtt, az utóbbit a vadásztársaság elnöke rendelheti el. A perbeli esetben a fegyelmi bizottság július 29-i ülésén határozott arról, hogy javasolja az elnöknek a fegyelmi eljárás elrendelését, aki azt még aznap, majd augusztus 3-án is elrendelte. Mivel a felperessel szemben fegyelmi eljárás folyt, amely az elnök határozatával vette kezdetét, a fegyelmi bizottság július 29-i ülésének az azzal összefüggő felperesi aggályoknak a per eldöntése szempontjából semmilyen jelentősége nem volt.

[32] Az ítéltábla egy korábbi határozatában (Pf.II.20.607/2010/4.) is hangsúlyozta, hogy a vadásztársaság fegyelmi szabályzatának lényegtelen, az ügy érdemére kihatással nem levő megsértése nem eredményezi a fegyelmi büntetést kiszabó határozat megsemmisítését. A rendelkezésére álló adatok alapján az ítéltábla azt állapította meg, hogy a felperessel szemben lefolytatott fegyelmi eljárás során történtek szabálytalanságok – így a fegyelmi tárgyalásról szóló értesítéssel együtt nem kapta meg a fegyelmi eljárást elrendelő elnöki határozatot, a fegyelmi eljárás alapjául szolgáló szakértői véleményt, majd ezek pótlása után a szakértői vélemény mellékletét – ám ezeket a vadásztársaság korrigálta, s mivel az eljárás alá vont tag jogait nem korlátozták, nem hagyták figyelmen kívül, elkövetésük számára hátrányos következményekkel nem járt, az ítéltábla nem tekintette olyan lényegesnek, melyek önmagukban a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezését indokoltá tették volna.

[33] Ezzel szemben – ahogyan azt az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan hangsúlyozta – lényeges eljárási szabálysértés, hogy a fegyelmi eljárás elrendeléséről szóló határozat nem tünteti fel konkrétan, nem hozza az eljárás alá vont tag tudomására az eljárás alapjául szolgáló tényeket, körülményeket. A fegyelmi szabályzatban megfogalmazott ezen előírás indoka az, hogy az eljárás alá vont tag tudomást szerezzen arról, hogy a fegyelmi eljárás elrendelésére jogosult mely cselekményét, magatartását, esetleg mulasztását tartja fegyelmi vétséget megvalósítónak, s ennek ismeretében lehetősége legyen felkészülni a védekezésre, érvei előterjesztésére, bizonyítási indítványai előadására.

[34] A szakértői vélemény és melléklete kétségtelen, hogy a felperes rendelkezésére állt, de azzal, hogy a fegyelmi bizottság nem konkretizálta, hogy miben áll az eljárás alá vont által elkövetett fegyelmi vétség, mintegy a felperesre hárította a terhet, hogy találja ki ő, hogy mi a szakvélemény szerinti fegyelmi vétséget megvalósító magatartás vagy mulasztás. Ebből következően a felperes nem tudhatta, hogy mivel szemben kell védekeznie. Az egész szakértői vélemény észrevételezése indokolatlan lett volna, az nem fegyelmi eljárás tárgya, hogy egy szakvélemény jó-e, megalapozott-e. A fegyelmi eljárás tárgya az, hogy az eljárás alá vont elkövetett-e fegyelmi vétséget és ha azt a szakvéleménnyel kívánja igazolni a vadásztársaság, neki kell pontosan megjelölni, hogy a szakvélemény mely pontja megállapítása támasztja alá a tag terhére rótt vétség elkövetését.

[35] Az elsőfokú bíróság a fegyelmi eljárás elrendeléséről szóló határozat, majd az azzal szó szerint megegyező fegyelmi határozat hat pontba foglalt megállapításait sorra véve, részletesen kifejtette, majd az ítélete [94] és [130] bekezdésében összefoglalta, hogy azok miért nem alapozzák meg a felperessel szembeni fegyelmi határozatot. Ezen okfejtéssel az ítéltábla egyetért, azt megismételni nem kívánja.

[36] Ezt meghaladóan az ítéltábla megjegyzi, hogy

- az alapszabály 25.6. pontja nem azt jelenti, hogy a vadásztársaság valamely tagja által elkövetett fegyelmi vétségért az elnök tartozik felelősséggel,

- az alperes arra való hivatkozása, hogy a felperes ismerte a szakvéleményt, annak mellékletét, s felkészülhetett volna arra, hogy a szakértőhöz kérdéseket intézzon, s emiatt a szeptember 26-i fegyelmi bizottsági ülésen kért 8 nap engedélyezése indokolatlan volt, akkor lenne helyes, ha az eljárás alá vont tudomására hozták volna, hogy mik azok a konkrét tények, mulasztások, amik a fegyelmi bizottság megítélése – illetve a fegyelmi eljárást elrendelő elnök álláspontja – szerint fegyelmi vétséget valósítanak meg, s ezeket a szakvélemény mely pontjai támasztják alá. Nem fogadható el az az indok sem a kérelem elutasítására, hogy annak teljesítése az eljárás időbeli befejezését zárta volna ki, mert a fegyelmi szabályzat lehetőséget ad az eljárás felfüggesztésére is. Mindamellet a határidő túllépése, ami adott esetben egyébként megvalósult, az ügy kimenetelét nem befolyásoló, lényegtelen eljárási szabálysértés.

- Az alperes érvelésével szemben a közgyűlés nyilvánvalóan nem vette figyelembe a felperes védekezését – fegyelmi határozat meghozatala előtt teljeskörűen. A közgyűlési jegyzőkönyvből megállapíthatóan a 9 órakor kezdődött ülésen a felperes fegyelmi ügyét ötödik napirendi pontként tárgyalták a jelenlévők. A fegyelmi bizottság előterjesztését követően ugyan a felperes valóban felolvasta a védekezését tartalmazó iratot, ám ahhoz „megközelítőleg 215 oldal” terjedelmű mellékletet csatolt, amit a döntést hozók a szavazás előtt nem tanulmányoztak, ugyanis a határozat meghozatala után már 11 óra 7 perckor szünetet rendelt el a levezető elnök.

- S. J. az általa bejelentett elfoglaltság miatt a közgyűlési szavazáson sem vehetett volna részt, szavazata érvénytelen, ám ez a határozat érvényességét nem befolyásolta.

[37] Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (1) és (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[38] A fellebbezés eredménytelennek bizonyult, ezért az alperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes részére a fellebbezési eljárási költség megfizetésére. E címen az ítéltábla a felperest képviselő ügyvéd munkadíját számolta el, annak összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja és (6) bekezdése alapján állapította meg.

[39] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján bírálta el tárgyaláson kívül.

Debrecen, 2021. szeptember 30.

Dr. Veszprémy Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Répássy Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Gárdosi Judit s.k. bíró